

KLAGANDE

Svaipa sameby, 899100-1028

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

MOTPART

Länsstyrelsen i Norrbottens län
971 86 Luleå

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Norrbottens läns beslut den 19 april 2018,
dnr 218-4335-2018

SAKEN

Skydds jakt efter järv enligt jaktförordningen (1987:905)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Norrbottens län (länsstyrelsen) beslutade den 19 april 2018 att avslå en ansökan från Svaipa Sameby (samebyn) om skyddsjakt i förebyggande syfte efter tre järvföryngringar inom samebyns åretruntmarker i Arjeplogsfjällen. Skälen för beslutet framgår av bilaga 1.

PARTERNAS INSTÄLLNING

Samebyn överklagar beslutet och yrkar att skyddsjakt ska beviljas. Samebyn framför i huvudsak följande. Rovdjurstrycket är högt inom samebyn med stora rovdjursförluster. Innevarande vinter har renbetet varit mycket dåligt och samebyn har tvingats utfordra renhjordarna under hela vinterbetesperioden. Inför en förestående flytt av renarna tillbaka till åretruntmarkerna finns en oro inför det höga rovdjurstryck som finns i samebyn. Föregående år hade samebyn fem järvföryngringar och under årets järvinventering konstaterades i vart fall sex godkända föryngringar. Samebyn och de enskilda renägarna kommer att drabbas hårt på grund av rovdjursförekomsten. Våren 2016 beviljades samebyn skyddsjakt på en järvföryngring med gott resultat. Trots föregående skyddsjakt har järvstammen ökat i samebyn. När samebyn ansökte om skyddsjakt 2017 hade länsstyrelsen redan agerat och initierat en skyddsjakt efter två järvindivider på eget initiativ. Efter överklagande hindrades dock skyddsjakten av motstående intressen. Bakgrunden till länsstyrelsens beslut var då ett högt rovdjurstryck inom samebyn, vilket även är fallet i denna ansökan. Rennäringen är av riksintresse och renen i sig omfattas av skyddet för privat egendom. Vid inventering i grannsamebyn Semisjaur- Njarg har även där konstaterats höga förekomster av järv. Eftersom järvindivider färdas fritt mellan samebyar påverkar även denna järvförekomst samebyn negativt. Stora förluster av rovdjursdödade renar har konstaterats av renskötare i samebyn. Samebyns totala rovdjursförlust ligger långt över den toleransnivå på tio procent som antagits av riksdag

och regering. De dräktiga vajorna är i stort behov av betesro och får inte utsättas för järvangrepp. De skador som kan uppstå under denna period innebär en stor risk att både vaja och kalv går förlorade. Länsstyrelsen har i det överklagade beslutet angett att samebyn är en av de samebyar i landet med högst järvtäthet samt att det finns stor risk för skada. Det är orimligt att samebyn ska bära en så pass stor andel av antalet järvar inom området samt inom området för kalvning. Länsstyrelsen har haft möjlighet att bevilja skyddsjakt på ett mindre antal järvar än vad som omfattas av ansökan i stället för att avslå ansökan i sin helhet. Även om arten inte uppnått gynnsam bevarandestatus är det troligt att de senaste årens inventeringsresultat är en underskattning av det faktiska antalet både regionalt och nationellt. Genom alltför omfattande krav kommer möjligheten att vidta akuta åtgärder påtagligt försvåras. Samebyn lider en påtaglig risk för skada som överstiger vad samebyn ska behöva tåla för att gynnsam bevarandestatus ska upphållas nationellt. Eftersom det inte finns någon annan lämplig lösning för att förhindra allvarlig skada bör skyddsjakt medges.

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut.

RÄTTSLIG REGLERING

Bestämmelser

Enligt 23 a § första stycket tredje punkten jaktförordningen får beslut om jakt efter bl.a. järv meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning och om det inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. Jakten måste dessutom ske i syfte att bl.a. förhindra en allvarlig skada, särskilt på boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom.

Enligt 23 b § samma förordning får beslut om skydds jakt på järv fattas om det finns förutsättningar enligt 23 a § efter ansökan från den som riskerar att drabbas av skada eller på eget initiativ. Om det finns en stor sannolikhet för att allvarlig skada kommer att uppstå får beslut om skydds jakt fattas även om någon skada inte har inträffat.

Avgöranden

Högsta förvaltningsdomstolen har i ett avgörande (HFD 2018 ref. 7) uttalat bl.a. följande. Naturvårdsverket har fastställt referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus för järvpopulationen i Sverige till 600 individer och referensvärdet får inte underskridas. Sverige har valt att ge järven ett mer långtgående skydd än vad som följer av art- och habitatdirektivet och jämnställer den med björn, lo och varg som enligt direktivet åtnjuter ett i förhållande till järven högre skydd. I målet avsåg den sökta skydds jakten inte några specifika skadegörande individer utan syftade till att minska det totala järvbeståndet i det aktuella området, dvs. något som närmast liknar licensjakt. Högsta förvaltningsdomstolen uteslöt inte att en sådan typ av jakt kunde riktas mot ett begränsat antal individer, förutsatt att den får antas sakna effekt för arten som sådan. Omständigheterna i målet var dock sådana att den sökta skydds jakten skulle riskera att förvärra den ogynnsamma bevarandestatusen för arten i dess naturliga utbredningsområde, inte minst med hänsyn till inventeringsresultatet vad gäller årliga föryngringar. Högsta förvaltningsdomstolen ansåg vidare att de folkrättsliga aspekter som sammanhänger med rätten till renskötsel inte kunde medföra att det skydd järven åtnjuter enligt jaktförordningen kunde åsidosättas. Rennäringens speciella förutsättningar måste dock beaktas vid en bedömning av vad som enligt jaktförordningen utgör allvarlig skada respektive annan lämplig lösning.

EU- domstolen har i en dom den 14 juni 2007 i mål C-342/05 angående jakt efter varg i Finland (Europeiska kommissionen mot Republiken Finland) uttalat att undantagsbestämmelserna i artikel 16.1 i art och habitatdirektivet ska tolkas restriktivt och att den myndighet som fattat beslutet har bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag. Medlemsstaterna ska säkerställa att varje åtgärd som påverkar skyddade arter endast tillåts genom beslut som är noggrant och tillräckligt motiverade och som hänvisar till de skäl, villkor och krav som anges i artikel 16.1 i direktivet.

Kammarrätten i Sundsvall har i ett avgörande den 29 december 2017 med mål nr 2838-17 uttalat att en skyddsjakt som inte är riktad mot specifika, skadegörande individer, utan en regionsriktad jakt med syfte att minska järvbeståndet i aktuella områden och därmed skadorna på ren ställer höga krav på beslutsunderlaget.

Förarbeten

Jakt efter järv bör ske som skyddsjakt efter skadegörande individer eller en grupp skadegörande individer när dessa kan identifieras, eller en begränsad licensjakt i områden med mycket rovdjursskador när de skadegörande individerna inte kan identifieras. Detta förutsätter dock att det inte finns någon annan lämplig lösning och jakten inte förvärrar artens bevarandestatus eller förhindrar återställande av en gynnsam bevarandestatus. (prop. 2008/09:210 s. 51). Järven bedöms därmed vara det rovdjur som måste förvaltas med störst försiktighet i områden som används för renskötsel och där är det allra viktigast att eventuell jakt koncentreras till de mest skadegörande individerna. En begränsning av järvstammen bör kunna ske i de områden som är mest skadeutsatta och där det förväntas göra störst nytta för rennäringen (prop. 2012/13:191 s. 66 f).

SKÅLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Frågan i målet är om samtliga förutsättningar för skyddsjakt är uppfyllda.

För att skyddsjakt ska kunna beviljas måste samtliga förutsättningar som anges i 23 a och 23 b §§ jaktförordningen vara uppfyllda.

Av det överklagade beslutet framgår att länsstyrelsen är medveten om att järv förekommer regelbundet inom samebyns marker. För att skyddsjakt ska kunna beviljas krävs bl.a. att denna inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde. I denna del har länsstyrelsen redogjort för järvens förekomst nationellt och i länet. Av redogörelsen framgår bl.a. att populationsuppskattningen ligger långt under det nationella referensvärdet för en gynnsam bevarandestatus. Vidare framgår att 2017 års inventeringsresultat i Norrbotten län visar på 36 godkända föryngringar (inventeringsresultatet för år 2018 ännu inte färdigställt, förvaltningsrättens anmärkning). Av Naturvårdsverkets beslut om fastställande av miniminivåer för järv (NV-00552-14) framgår att Norrbotten län har en miniminivå om 46 föryngringar. Förvaltningsmålet är 60 föryngringar för Norrbottens län.

Länsstyrelsen har i det överklagade beslutet anfört att kärnområdena för järv inom länet främst utgörs av Arjeplogs kommun i sin helhet samt Gällivare och Kiruna kommuner ovan odlingsgränsen. Länsstyrelsen har vidare angett att för att en miniminivå om 46 föryngringar inom järvförvaltningen i Norrbottens län ska uppnås är utvecklingen inom Jokkmokk, Arvidsjaur och Pajala kommuner samt Gällivare kommun nedan odlingsgränsen särskilt viktig att beakta.

Förvaltningsrätten bedömer att järvens population, både nationellt och regionalt, är allt för låg i förhållande till Naturvårdsverkets miniminivåer, för

att järvstammen ska kunna anses ha en gynnsam bevarandestatus. Mot denna bakgrund bedömer förvaltningsrätten vidare att den ansökta skyddsjakten riskerar att försvåra återställandet av en gynnsam bevarandestatus. Någon utredning som talar för en annan slutsats har inte åberopats i målet.

Förutsättningarna för att bevilja skyddsjakt kan därför redan på denna grund inte anses vara uppfyllda.

Vad avser kriteriet allvarlig skada gör förvaltningsrätten följande bedömning. Den sökta skyddsjakten är inte inriktad mot specifika skadegörande individer utan är en förebyggande skyddsjakt i syfte att minska koncentrationen av järv inom delar av samebyns åretruntmarker i Arjeplogsfjällen. I målet har inte närmare redogjorts för när samebyn avser att flytta renarna till åretruntmarkerna eller vilka områden som är särskilt utsatta. Enligt ovan refererade förarbeten bör skyddsjakt efter järv inom renskötselområden koncentreras till särskilda skadegörande individer. Förebyggande beslut om skyddsjakt kan fattas, men då måste det enligt förvaltningsrättens mening finnas en tydlig tidsmässig koppling mellan vissa potentiellt skadegörande individer och utpekade områden för att risken ska framgå. Vid en sammantagen bedömning utifrån vad som redogjorts för ovan finner förvaltningsrätten att det presenterade materialet inte är tillräckligt varken vad gäller risken för skada eller jaktens förmodade effekt för att motivera beslutet om skyddsjakt utifrån kriteriet allvarlig skada.

Under dessa förhållanden saknar förvaltningsrätten skäl att pröva frågan om annan lämplig åtgärd. Mot bakgrund av det anförda bedömer förvaltningsrätten att länsstyrelsen har haft fog för sitt beslut. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar framgår av DV 3109/1 C (se bilaga 2).

rådman

Nämndemännen , och har också deltagit i avgörandet.

 har föredragit målet.

Länstyrelsen
Norrbotten

311

BESLUT

1 (6)

Datum
2018-04-19

Diarienummer
218-4335-2018

Svaipa sameby

Avslag på ansökan om skyddsjakt järv i Svaipa sameby

Beslut

Länstyrelsen avslår er ansökan.

Ansökan

Svaipa sameby inkom den 8 april med en ansökan om förebyggande skyddsjakt på tre järvföryngringar inom samebyns åretruntmarker i Arjeplogsfjällen. Som skäl till sin ansökan anger samebyn att rovdjurstrycket i samebyn är för högt vilket leder till stora förluster som resultat.

Under innevarande vinter har samebyn haft mycket dåligt renbete och tvingats utfodra renhjordarna under hela vinterbetesperioden. Vid den förestående vårflytten tillbaka till åretruntmarkerna ser de med stor oro på att samebyn har ett alldeles för stort rovdjurstryck i samebyn. Under förra året hade samebyn 5 godkända järvföryngringar och under årets järvinventering har vi 6 konstaterade föryngringar.

Vidare framkommer i ansökan att samebyn och de enskilda renägarna kommer att beskattas hårt på grund av många rovdjursförluster när de anländer till åretruntmarkerna. Under våren 2016 beviljades samebyn skyddsjakt på en järvföryngring med gott resultat. Trots detta har järvstammen ökat i Svaipa sameby.

Under hösten 2017 ansökte samebyn om skyddsjakt på järv. Länstyrelsen tog samma höst på eget initiativ beslut om skyddsjakt på 2 järvindivider. Det beslutet överklagades av motstående intressen och upphävdes av förvaltningsrätten efter att ha blivit inhiberat. Samebyn konstaterar att bakgrunden till Länstyrelsens beslut hösten 2017 var att rovdjurstrycket redan då var för högt i Svaipa sameby. Samebyn åberopar detta skäl återigen som grund för skyddsjakt, nu med ytterligare en ökning av antalet föryngringar från 5 till 6 stycken.

Vid inventeringar i grannsamebyn, Semisjaur-Njarg har höga förekomster av järv också konstaterats. Detta bidrar till ett ökat rovdjurstryck i Svaipa sameby, då järvindivider färdas fritt mellan samebyar. Samebyn anför att de under de senaste åren haft för högt rovdjurstryck. Stora förluster av rovdjursdödade renar har konstaterats av renskötare i samebyn. Samebyn menar att förekomsten av Järv, Lo, Björn och Örn sammantaget leder till stora rovdjursförluster för samebyn och dess renägare och att den rovdjursförlust som samebyn totalt har ligger långt över den toleransnivå på 10% som antagits av riksdag och regering.

Samebyn anför också att dess näring, rennäringen, är ett riksintresse med skyddsstatus och renägaren åberopar skydd av renen som privat egendom och ansöker därför om skydds jakt på tre föryngringar.

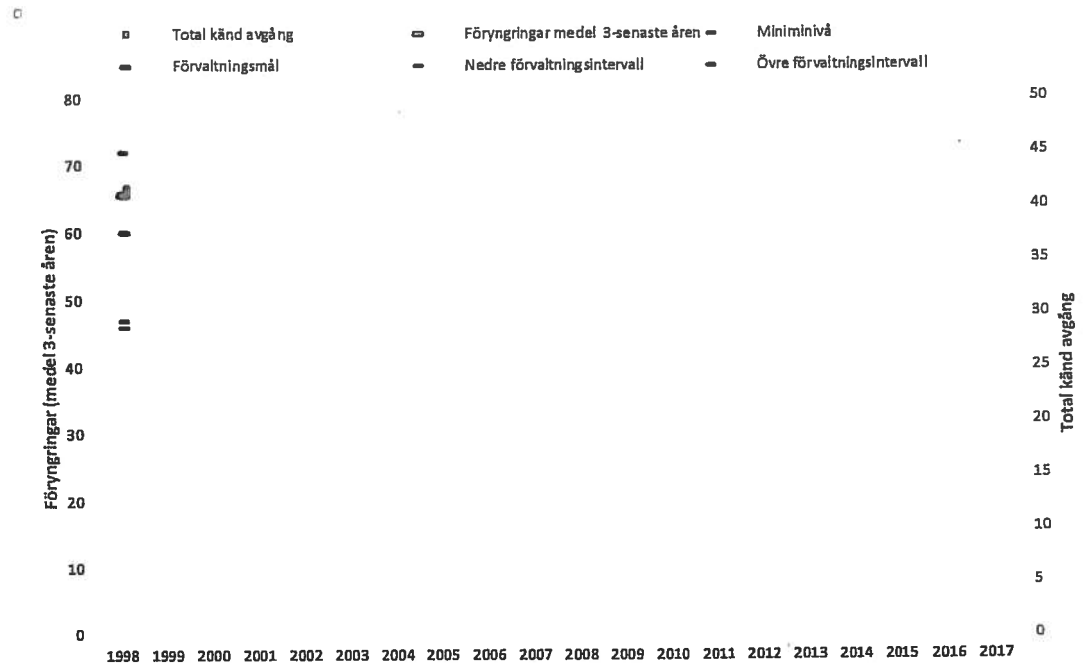
Järvförekomst

2017 års resultat visade på 36 godkända föryngringar i Norrbottens län. Detta innebär att Norrbotten alltså hamnade under den fastställda miniminivån för länet på 46 föryngringar. Förvaltningsmålet för Norrbotten är 60 föryngringar (motsvarande 376 individer), med ett förvaltningsintervall på 47–72 föryngringar (294–451 individer). Sedan den nya inventeringsmetodik infördes 2014 har inventeringsresultaten för Norrbotten legat konsekvent under den fastställda miniminivån men uppvisat en ökning på 6% i antalet dokumenterade familjegrupper under tidsperioden 2014–2017.¹ Det kan samtidigt vara förenat med svårigheter att härleda öknings eller minskningar i järvpopulationen utifrån föryngringsdata då dessa trender kan försvinna i populationsberäkningarnas konfidensintervall. Under samma tidsperiod, 2014–2017 har den totala kända avgången (dvs. skydds jaktuttag, trafikolyckor, känd illegal jakt etc.) varit i genomsnitt 10 järvar per år för länet.

Under enskilda inventerings år kan exempelvis ofördelaktiga väderleksförhållanden ställa till det och ge ett missvisande inventeringsresultat. Länsstyrelsens bedömning är att 2016 års resultat på 11 dokumenterade föryngringar underskattade den faktiska järvpopulationen. Av den anledningen är det rimligare att använda sig av ett genomsnitt för de tre senaste åren när ambitionen är att övervaka järvstammen på länsnivå (Fig. 1). Årets inventering (2018) är ännu ej avslutad i Norrbotten. Man har hittills, i den aktuella samebyn, lokaliserat sex föryngringar av järv. I tillägg berörs samebyn av ytterligare järvföryngringar som lokaliserats i grannsamebyn Semisjaur-Njarg. Bedömningen från berörd naturbevakare är att förutsättningarna för att genomföra inventeringen i år har varit goda, och bedömer att detta är en mer rättvisande bild av hur det ser ut i samebyarna i den södra delen av Norrbotten gällande förekomst av järv.

Tätheten av järv inom länet varierar stort och det huvudsakliga området för reproduktion utgör ca 40% av länets yta eller 40 000km². Kärnområdena är främst Arjeplog kommun i sin helhet samt Gällivare och Kiruna kommuner ovan odlingsgränsen. Utanför dessa områden återfinns endast sporadiska föryngringar. Länsstyrelsens bedömning är att järvtätheten i exempelvis Arjeplogs kommun som helhet kan uppskattas till ca 4-5 järvar per 1000km², baserat på senaste årens lyeinventeringar och fjolårets genomförda spillningsinventering. Om Norrbottens län ska uppnå den fastställda miniminivån på 46 föryngringar krävs en järvtäthet på ca 7 järvar per 1000km² givet att järv endast förekommer i reproducerande stammar inom dagens kärnområde på ca 40 000km². Det krävs därför att järv tillåts förekomma i reproducerande stammar i skogslandet i större antal och mer frekvent än i dagens läge. Utvecklingen närmaste tiden i Jokkmokk, Arvidsjaur och Pajala kommuner i sin helhet samt Gällivare nedan odlingsgränsen är således särskilt viktig att beakta inom järvförvaltningen.

¹ Jens Persson, Järvforskningsprojektet Grimsö Forskningsstation, opublicerade data

Figur 1. Antal järvföryngringar i Norrbottens län under åren 1998-2017. Föryngringarna motsvarar ett medelvärde för de tre senaste inventeringsåren. 2017 års inventeringsresultat är 36 föryngringar. Medelvärdet för de tre senaste åren blir då 27 föryngringar. Den av Naturvårdsverket fastställda miniminivån i länet utgör 46 föryngringar.

Motivering

Juridiska förutsättningar för skydds jakt

Beslut om skydds jakt efter järv kan fattas med stöd av 23 a och 23 b §§ jaktförordningen (1987:905). För att skydds jakt ska kunna medges krävs att förutsättningarna i 23 a § jaktförordningen är uppfyllda. Skydds jakt får enligt bestämmelserna medges för att förhindra allvarlig skada om det inte finns någon annan lämplig lösning och om de inte försvårar upprätthållandet av gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde.

Naturvårdsverket har i delegeringsbeslutet den 20 dec 2017 (NV-08303-17) överlämnat rätten att fatta beslut om skydds jakt efter järv till Länsstyrelsen i Norrbottens län. Delegeringen gäller från och med 1 januari 2018 till och med 31 maj 2018. I och med delegeringen av rätten att fatta beslut om skydds jakt på järv övergår också ansvaret att använda skydds jakt på ett sådant sätt att de nationella målen för rovdjursstammarna nås. Det förutsätter att länsstyrelsen är ytterst restriktiv i att bevilja skydds jakter under de närmaste åren, så att gynnsam bevarandestatus uppnås snarast möjligt.

Länsstyrelsens bedömning

Länsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall och bedömer skadornas omfattning, om skadeförebyggande åtgärder gjorts, vilka möjligheter till förebyggande av skada som finns samt möjlighet till annan lämplig lösning än skyddsjakt. Länsstyrelsen bedömer även om skyddsjakt kan försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus för arten. Vidare bedömer Länsstyrelsen om det går att identifiera speciellt skadegörande individer eller särskilt skadeutsatta områden.

Under 2017 prövade Kammarrätten ett fall av förebyggande skyddsjakt på järv där beslutet var baserat på förekomst/tätheter av järv, och den förväntade skadebilden eller predationstakten samt den av riksdagen fastställda toleransnivån på 10 % (Kammarrätten Mål 2838–17). Domen fastställer att det vid skadeförebyggande/områdesriktad jakt ställs särskilt höga krav på beslutsunderlaget.

Då den totala järvstammen i Sverige beräknades uppgå till 522 individer 2017 fastställde Naturvårdsverket att järvstammen fortsatt låg under gynnsam bevarandestatus. För att järvstammen ska återfå gynnsam bevarandestatus i Sverige behöver järvstammen öka till över 600 individer. I Naturvårdsverkets delegering (NV-08303-17) framkommer att järvstammen kan återuppnå gynnsam bevarandestatus igen år 2023 så länge antalet järvar uttagna i skyddsjakt understiger 2 % av populationen helt utan jaktuttag. Med fjolårets stam innebär detta att det totala uttaget bör ligga under 10 individer i hela landet.

Svaipa sameby har med sina 6 föryngringar (ca 38 individer) en av landets högsta tätheter av järv. Det är högst sannolikt att en så pass tät järvstam kommer orsaka allvarlig skada för samebyn, och kanske framför allt på samebyns kalvningsland där järvarna under den första veckorna efter kalvning med lätthet kan döda flera kalvar var. Att bevaka renarna under kalvningsperioden är mycket svårt. Dels sprider sig renarna över ett större område och man vill ytterst ogärna köra genom hjorden då det stör de kalvande vajorna. Att flytta renarna under denna känsliga period är olämpligt då renarna efter den svåra betessituationen i år är i dåligt skick och stress i dagsläget kan leda till att vajorna kastar kalven. Då vintern också inneburit stora snömängder finns inga alternativa områden att nyttja. Alternativa åtgärder för att förebygga skada saknas därmed.

Ett skadeförebyggande uttag på tre järvföryngringar skulle dock försvåra möjligheten att återuppnå gynnsam bevarandestatus inom en snar framtid, och länsstyrelsen bedömer att eventuella skyddsjaksbeslut ska riktas mot identifierade särskilt skadegörande individer.

Länsstyrelsen gör den sammantagna bedömningen att ansökan om skyddsjakt inte bör bifallas.

Bilagor

1. Hur man överklagar

Länsstyrelsen
Norrbotten

BESLUT

5 (6)

Datum
2018-04-19

Diarienummer
218-4335-2018

Kopia skickas till

Polismyndigheten i Norrbottens län: polismyndigheten.norrboten@polisen.se

Statens veterinärmedicinska anstalt: rovdjur@sva.se

Järvforskningsprojektet: [REDACTED]@slu.se

Länsstyrelsens fältenhet: BD-DL-faltenheten@lansstyrelsen.se

Beslutet laddas upp i Naturvårdsverkets databas för jaktbeslut

De som deltagit i beslutet

Beslutet har fattats av chefen för naturmiljöenheten [REDACTED] efter föredragande av rovdjurshandläggare [REDACTED].

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Sundsvall.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.